

רע"פ 8646/20 - עותניאל מדר נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 8646/20 - א'

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: עותניאל מדר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בלוד ב-ע"פ 19-06-55391 מיום 2.11.2020 שניתן על ידי השופטת ד' מרשק-מרום, השופטת העמיתה ז' בוסתן, והשופטת ח' טרסי; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד יצחק הוס

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת ד' מרשק-מרום, השופטת העמיתה ז' בוסתן, והשופטת ח' טרסי) בע"פ 19-06-55391, מיום 2.11.2020, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום ברחובות (סגנית הנשיאה א' פינק) בת"פ 16-10-35202, מיום 22.1.2019 ומיום 4.6.2019, בהתאמה.

2. כעולה מכתב האישום, המבקש, המשמש כמהנדס קונסטרוקציה, הוזמן לבדיקת גופי התאורה באולם אירועים, ביניהם גוף תאורה לא תיקני אשר שימש כגוף התאורה המרכזי במקום, ונבנה על ידי אחראי התאורה של האולם (להלן: אחראי התאורה), באישור בעלי האולם, אף שאין בידו השכלה הנדסית.

אחראי התאורה, אשר הזמין את שירותי המבקש, לא הבהיר כי המתקן תוכנן והותקן על ידו. אולם, אף המבקש לא בירר מי תכנן

עמוד 1

אותו; לא הבהיר כי הוא אינו מורשה לבחון את תקינות גוף התאורה, אשר כלל מתקן הרמה, הדורש אישור מטעם מהנדס מכונות; ולא ערך בדיקות הנחוצות לאישור בטיחותו.

בסמוך לאחר הבדיקה, מסר המבקש לאחראי התאורה אישור בכתב יד הנושא את הכותרת "יציבות סטטית של גופי תאורה והגברה בתקרת גבס - אולם עדיה", ולפיו גופי התאורה והרמקולים אינם מהווים סכנה. בהמשך, הוגש אישור מודפס, הנושא כותרת זהה לאישור הידני, ובו פירוט גופי התאורה, ובכללם "שנדלירלדים גדול", בהתייחסו למתקן האמור.

במהלך אירוע שנערך באולם האירועים ביום 22.6.2015, קרס גוף התאורה, וגרם למותה של אחת המשתתפות באירוע, ולפציעתם של 17 אנשים נוספים.

בגין מעשים אלו, יוחסו למבקש, לשניים מבעלי האולם, לאחראי התאורה ולעובד נוסף במקום, עבירה של גרימת מוות ברשלנות, לפי סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ועבירת גרימת חבלה ברשלנות, לפי סעיף 341 לחוק העונשין.

3. בית משפט השלום הרשיע את המבקש בעבירות אשר יוחסו לו בהכרעת דינו מיום 22.1.2019.

טענת המבקש אשר לפיה האישור שסיפק התייחס לחלקים בגוף התאורה אותם הוא מוסמך היה לבדוק בלבד, ולא למתקן ההרמה שבגוף התאורה, נדחתה. נקבע כי האישור לא כלל החרגה מפורשת של המתקן המרכזי או את מתקן הרמה שנכלל בו, והמבקש אף לא התריע כי יש צורך בבדיקה של מהנדס מכונות לשם כך. בהקשר זה, צוין כי נפלו "קשיים בלתי מבוטלים, סתירות ותמיהות" בעדות המבקש, וזאת בין היתר בשים לב לגרסאות השונות אשר מסר בדבר גופי התאורה שאושרו על ידו ולבדיקות שערך במקום.

זאת ועוד, נקבע כי נפלו פגמים גם בבדיקת יתר חלקי גוף התאורה, אותם המבקש מוסמך היה לבדוק, וממילא התרשל בבדיקתו.

בנסיבות אלו, נקבע כי המבקש "סטה באופן קיצוני מהפרקטיקה הנדרשת ממהנדס קונסטרוקציה", וכי הדבר תרם לקרות האסון באופן המבסס את הרשעתו בביצוע עבירות של גרימת מוות וגרימת חבלה ברשלנות.

נוסף על כך, בית משפט השלום דחה את טענת המבקש להגנה מן הצדק ולקיומם של מחדלי חקירה. בפרט, נקבע כי חלקם של אותם אחרים באישור גוף התאורה אינו דומה לחלקו של המבקש, וממילא אין בהחלטה שלא להעמידם לדין כדי להוות אכיפה בררנית.

4. בגזר דינו, עמד בית המשפט השלום על הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה ועל מדיניות הענישה הנוהגת; ועל נסיבות ביצוע העבירה, ובכללן סטייתו הקיצונית של המבקש מהפרקטיקה המצופה ממהנדס קונסטרוקציה, וחלקו

המשמעותי בהתרחשות האסון.

כמו כן, שקל בית משפט השלום לחובת המבקש, בין היתר, את עברו הפלילי בתחום התכנון והבניה בגין ביצוע עבודות ללא היתר. מנגד, נשקלו לזכותו נסיבותיו האישיות, ובכללן הפגיעה שתיגרם לו ולמשפחתו כתוצאה מהעונש.

לנוכח האמור, גזר בית משפט השלום על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים לבל יעבור עבירה מהסוג בה הורשע; וכן פיצוי על סך 15,000 ש"ח.

5. ביום 2.11.2020 דחה בית המשפט המחוזי את ערעור המבקש על חומרת העונש ואת ערעור המשיבה על קולת עונשו.

נקבע, כי אין מקום להתערב בממצאי העובדה ובמסקנותיו של בית משפט השלום, שכן ממכלול העדויות עולה כי התרשלות של המבקש באה לידי ביטוי בעובדה שלא בדק את המתקן כשורה ולא תיעד את עריכתה כלל. בהקשר זה צוין כי בבדיקתו, המבקש אף לא הבחין כי גוף התאורה כלל מתקן הרמה, וממילא לא התריע על הצורך בבדיקתו על ידי מהנדס מכונות.

כמו כן, דחה בית המשפט המחוזי את טענות המבקש כי התרשלותם של גורמים אחרים, מפחיתים מאחריותו שלו, או מנתקים את הקשר הסיבתי שבין מעשיו לבין הנזק שנגרם.

באשר לגזר הדין, קבע בית המשפט המחוזי כי התרשלות המבקש מתחזקת ביתר שאת לנוכח העובדה כי הוא הגורם המקצועי היחיד אשר בדק את המתקן, ועל כן "הפרת חובת הזהירות היא ברמה גבוהה ביותר" – באופן המצדיק ענישה מחמירה הכוללת מאסר בפועל מאחורי סורג וברית.

6. מכאן הבקשה שלפניי, ובצדה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר עליו עד להכרעה בבקשה.

בבקשתו למתן רשות ערעור, שב המבקש וטוען כי העניק אישור לרכיבי גוף התאורה אותם הוא מוסמך לבדוק בלבד; כי לא ידע כי גוף התאורה כלל מתקן הרמה אותו הוא אינו מוסמך לבדוק; וכי אין להבחין בינו לבין אחרים אשר לא יוחסה להם אחריות בגין האירוע.

7. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור תינתן במקרים חריגים בלבד, אשר מעוררים סוגיה משפטית עקרונית, החורגת מעניינו של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם למבקש עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני (רע"פ 2205/18 פלוני נ' מדינת ישראל (28.3.2018)).

טענות המבקש, אשר נדונו ונדחו על ידי הערכאות הקודמות, מופנות כלפי ממצאי עובדה שאין ערכאת הערעור נוטה

להתערב בהן, קל וחומר ב"גלגול שלישי". מכל מקום, טענות אלו נטועות היטב בדלת אמותיו של עניינו הפרטי ואינן מצדיקות מתן רשות ערעור.

אף לגופו של עניין, אני סבור כי לא נפל פגם בקביעה כי המבקש התרשל בבדיקת גוף התאורה באופן שתרם להתרחשות האסון. בעלי מקצוע המופקדים על בטיחות הציבור נדרשים לנקוט במשנה זהירות בטרם הם מאשרים את תקינותו של מתקן העלול להוות סכנה לשלום הציבור. לא ניתן להשלים עם מצב שבו איש מקצוע מוסמך מאשר את תקינותו של מתקן זה או אחר מבלי שהשלים את בדיקתו כנדרש, ועליו לצפות את האפשרות כי התנהלות רשלנית מעין זו עלולה לגבות את חייהם של אחרים.

במקרה דנן, התרשלות המבקש גבתה את חייה של אחת ממשתתפות האירוע, והביאה לפציעתם של רבים. על המבקש לשאת באחריות בגין הנזק שגרם – ואין בטענה בדבר התרשלותם של אחרים כדי לפטור אותו מאחריות זו.

8. הבקשה נדחית אפוא.

המבקש יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 17.1.2021 עד השעה 10:00 בבית סוהר הדירים, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, ט"ו בטבת התשפ"א (30.12.2020).

ש ו פ ט